

РЕШЕНИЕ № 122

гр.Перник, 20 септември, 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на осемнадесети септември две хиляди и дванадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев
при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 244/2012 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Б.С.А. *** оспорва заповед рег. № 1015/31.VII.2012 г. на полицейски орган – мл. автоконтрольор А. А.*** от сектор ПП при ОДМВР Перник. В жалбата са развити подробни оплаквания за незаконосъобразност на издадената заповед. Споменават се и други отменителни основания по АПК. Същите се развиват по същество от процесуалния представител на жалбоподателя, адвокат Б.*** от АК Перник. Искането на жалбоподателя е да се отмени издадената срещу него заповед за задържане.

Полицейският орган оспорва основателността на жалбата, не ангажира доказателства и взема становище, че жалбата следва да бъде отхвърлена.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима, подадена от лице с пряко засегнати права и интереси от акта на полицейския орган в законово установения срок.

Разгледана по същество е основателна.

На 31.VII.2012 г., жалбоподателят е бил задържан при проведена полицейска акция в район, попадащ в местната компетентност на ОДМВР Перник. Тази полицейска акция е проведена по разпореждане на полицейски орган с кодирано означение, което се установява от приложената “докладна записка” **от 15.VIII.2012 г.** по административната преписка. От същата докладна записка, за съда се налага убеждението, че на 31.VII.2012 г., около 20 часа, по разпореждане, полицейският орган е предприел действия по задържането на жалбоподателя. Оспорваната заповед е съставена на същата дата, като е посочен час на задържане “18,15 часа”. Със същия час е изведена и декларацията, която се съставя и попълва от задържаното лице при постъпването му в място за предварително задържане. Личен обиск на задържаното лице, жалбоподателя, е извършен в 21,50 часа. Не става ясно какво е наложило задържането на жалбоподателя, тъй като в оспорваната заповед е посочено в цифров вид “чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР”, така както е изготвена бланката на заповедта за задържане, без да има каквито и да било пояснения за необходимостта от приложимост на тази разпоредба. От самата докладна записка, изготвена 15 дни след датата на издаване на заповедта, предмет на оспорване, не може да се правят нито законови нито хипотетични предположения за това, жалбоподателя да е извършил административно нарушение на района на действие на ОДМВР Перник, нито да е установено престъпно поведение, налагащо предприемане на профилактични или законови мерки, от страна на полицейските служби за обосновка на постановеното задържане.

Съдът изцяло кредитира показанията на допуснатия и разпитан свидетел – г-н Д.***, от чиито показания стана ясно, че компания, сред която той и

жалбоподателя, са пътували от Сандански за София и в район около отбивката за а.м. “Люлин” /област Перник/ са били спряни от въоръжени и оборудвани за сериозна полицейска акция служители на полицията, на които не е оказвано противодействие. Последното съвпада и с изложеното в докладната записка, изготвена от полицейския орган. Компанията била отведена в полицейски участък в гр. Перник, всички били задържани и в полунощ срещу 1.VIII.2012 г. започнало освобождаването им, като на тези лица били връчени призовки да се явят на 1.VIII.2012 г. при полицейски служител в Благоевград. В крайна сметка при явяването в Благоевград на жалбоподателя бил издаден фиш за нарушение на ЗДвП – “неправилно изпреварване” от служител на ПП – Благоевград. В контекста на изложеното за съда е наложително да отчете и приложената по административната преписка “докладна записка” № 14246/13.VIII.2012 г. до директора на ОДМВР Благоевград на полицейски служител, който съобщава за това, че на 31.VII.2012, около 17 часа, при управление на МПС по път Е-79, посока София бил изпреварен от два бързо движещи се автомобила, единият от които се оказва в по късен момент, този управляван от жалбоподателя. Това го притеснило и той бил принуден да спре движение и да съобщи по неустановен ред за претърпян дискомфорт като участник в движението по републиканска пътна мрежа. Без да посочва конкретни основания, този полицейски служител помолил колегите си от Перник да извършат проверка *с цел предотвратяване или пресичане на евентуално престъпление*. В самата докладна записка изготвена две седмици, след като по телефон е била ангажирана полицейска намеса за извършване на проверка, се явява заучен израз без никакви конкретни данни, освен недоказано нарушение по ЗДвП. Дали това е въпрос на гражданска съвест; на стриктно и законосъобразно изпълнение на служебни задължения или на задоволяване на личното его на неправилно изпреварения полицейски служител, съдебният състав не взема отношение.

Съдът намира, че оспорваната заповед е незаконосъобразна и следва да се отмени. На първо място – липсва основание за издаването ѝ. Чрез мерките по чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР органите на МВР реализират законовите си правомощия, свързани с профилактиката, разкриването и разследването на престъпления. Съгласно тази правна разпоредба, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление. За прилагането на тази ПАМ не е необходимо да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението. Практиката установена от съдилищата дава още по широко тълкуване. В тази връзка достатъчно е по преписката да има определени данни, от които може да се направи извод за съпричастността на определено лице към конкретно извършено престъпление, без да се поставя условие за точна квалификация на деянието. Такива данни в настоящия случай не са налице. Липсват данни, обосноваващи предположение и вероятност, че лицето е извършител на престъпление. Правната несъвършеност по тълкуване на разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 3МВР не може да е оправдание за безразборно прилагане на рестриктивна мярка в пределите на законово определени правомощия. Друго, в конкретния случай не се установява от една страна законово предположение за прилагане на такава мярка по ЗМВР, на второ място – такова правомощие полицейският орган може да упражни и в кръга на компетентността си при оперативна самостоятелност. От докладната на полицейския орган е безспорно, че такава възможност той не е имал, а е издал

заповедта по разпореждане. Т.е. няма законова обосновка, нарушена е връзката между установеното по време на проверката, извършена на място и необходимостта от прилагане на мярка по ЗМВР, за която да се издаде спорната заповед. На основание доказателствата, събрани в производството пред административния орган, които имат доказателствена сила и пред съда на основание чл. 171 от АПК, за настоящият съдебен състав е наложително убеждението, че към момента на издаване на заповедта за задържане на жалбоподателя, 31.VIII.2012 г., 18,15 часа няма никакви годни доказателства, налагащи прилагане разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Най малкото е пълната времева дисхармония по докладни записки и оспорван административен акт. Да се правят лични предположения, че лица с татуировки, някакви регистрации и спортни телосложения, които се возят в автомобил управляван с превишена, на око, скорост са потенциални престъпници и това налага “евентуално престъпление” да се предотврати с издаване на незаконосъобразна заповед за задържане е несъответно на целия ЗМВР. Релевантните за спора факти по фактическия състав на правната норма на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР са били неустановени, защото такива не е имало, а писмените доказателства са съставяни две седмици след като е било осъществено задържането. Съдът изцяло споделя, развитите от пълномощника на жалбоподателя оплаквания за цялостна липса на мотиви, не че по ЗМВР, съобразно установената практика такива са задължителни, но в случая такива изцяло липсват, за да има някакво отношение към законосъобразност на заповедта и посоченото правно основание. Другите оплаквания не са от съществено значение и за прецизност следва да се отчетат като нарушена форма по издаването на оспорваната заповед. Изцяло се споделя становището на пълномощника на жалбоподателя, за нарушение по чл. 146, т. 5 от АПК – несъответствие с целта на закона – нормата на чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР се прилага спрямо лице, за което има данни, дори предположения да е извършило престъпление, а не недоказано административно нарушение.

Изложеното налага оспорваната заповед да бъде отменена, поради което, съдът

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ заповед рег. № 1015/31.VII.2012 г. на полицейски орган – мл. автоконтрольор А. А.*** от сектор ПП при ОДМВР Перник, за задържане на Б.С.А. ***, издадена на основание чл. 63, ал. 1, т. 1 от ЗМВР.

Решението може да се обжалва пред ВАС с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:/п/